गाहः, अवगाहः, गाहः, जिगाहिषः-जिघाक्षः, जागाहः ;
विगाहितुम्-गाढुम्, गाहयितुम्, जिगाहिषितुम्-जिघाक्षितुम्, जागाहितुम् ;
[1]गाहा, गाहना, जिगाहिषा-जिघाक्षा, जागाहा ;
गाहनम्-[2]गहनम्, गाहनम्, जिगाहिषणम्-जिघाक्षणम्, जागाहनम् ;
गाहित्वा-गाढ्वा, गाहयित्वा, जिगाहिषित्वा-जिघाक्षित्वा, जागाहित्वा ;
अवगाह्य, अवगाह्य, विजिगाहिष्य-विजिघाक्ष्य, विजागाह्य ;
गाहम् २, गाहित्वा २-गाढ्वा २, } गाहम् २, गाहयित्वा २, } जिगाहिषम् २-जिघाक्षम् २, जिगाहिषित्वा २-जिघाक्षित्वा २, } जागाहम् २ ; जागाहित्वा २ ; }
[3]गह्वरम्.

(396) "गु पुरीषोत्सर्गे" (VI-तुदादिः-1399. अक. अनि. पर.)

कुटादिः ।

[4]गावकः-विका, गावकः-विका, [5]जुगूषकः-षिका, [6]जोगूयकः-यिका ;
[7]गुता-त्री, गावयिता-त्री, जुगूषिता-त्री, जोगूयिता-त्री ;
[8]गुवन्[A]-न्ती, गावयन्-न्ती, जुगूषन्-न्ती ; —

---

1. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति स्त्रियां भावादौ अकारप्रत्ययः ।
2. 'कृच्छ्रगहनयोः कषः' (7-2-22), 'सत्रकक्षकष्टकृच्छ्रगहनेभ्यः कण्वचिकीर्षायाम्' (वा. 3-1-14) इति सूत्रवार्तिकनिर्देशात् ल्युटि उपधाया ह्रस्वो भवति ।
3. 'छित्वरगह्वर—' (द. उ. 8-49.) इति निपातनात् क्वरचि उपधाह्रस्वः । इति मा. धा. वृत्तिः । गह्वरम् = गहनम् ।
4. अस्य कुटादित्वेऽपि, ण्वुलो णित्वात्, णिद्भिन्नस्यैव ङित्वविधानात् 'गाङ्कुटादिभ्यः—' (1-2-1) इति ङित्वं न ।
5. 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घः ।
6. 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घः । अभ्यासस्य गुणः ।
7. तृचो ङिद्वद्भावाद् गुणो न । एवं ञ्णिद्भिन्ने सर्वत्र गुणवृद्धिनिषेधो बोध्यः ।
8. 'तुदादिभ्यः शः' (3-1-77) इति शः विकरणप्रत्ययः । 'अचि श्नुधातु—' (6-4-77) इत्युवङादेशः ।

A. 'नूत्या किं भयधूतविद्रुतगुवल्लोकं तदा तद्भुवत्-
कोदण्डं कुवमानमैक्षि दलितं भोजेश्वराकूतवत् ॥' धा. का. 8. 82.